

OKRESNÁ PROKURATÚRA NÁMESTOVO
Hviezdoslavovo námestie 213, 029 01 Námestovo

Číslo: Pv 124/24/5507-40
EEČ: 2-41-46-2026

Námestovo 30.03.2026

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: neoprávnené prechovávanie omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Námestovo

Podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: neoprávnené prechovávanie omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 1, odsek 2, odsek 3 Trestného zákona štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

od presne nezistenej doby na presne nezistených miestach až do 13.30 hod. dňa 16.03.2024, naposledy v Obci XXXXX oproti rodinnému domu č. súpisné 92, mal pri sebe bez príslušného povolenia, pokiaľ ich nevyhodil za lavičku bezprostredne pred policajnou hliadkou Obvodného oddelenia PZ XXXXX - igelitový sáčok o rozmeroch 7 cm x 4 cm s obsahom rastlinného materiálu s hmotnosťou 0,655 g, identifikovaného ako úlomky súkvetia z rastliny rodu Cannabis s obsahom účinnej látky kanaboidného typu, vrátane $\Delta 9$ - tetrahydrokanabinolu ($\Delta 9$ -THC) s koncentráciou 16,5% hmotnostných, obsahujúci 124 mg čistého $\Delta 9$ -THC, ktoré sú po aplikovaní schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny rodu Cannabis sú podľa ustanovení zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a $\Delta 9$ - tetrahydrokanabinol ($\Delta 9$ - THC) do II. skupiny psychotropných látok,

- igelitový sáčok o rozmeroch 7 cm x 4 cm s obsahom hrubokryštalického materiálu obsahujúceho metamfetamín s hmotnosťou 0,337 g, s priemernou koncentráciou 48,0% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 162 mg absolútneho metamfetamínu, ktorý je po aplikovaní schopný ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je podľa ustanovení zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, a
- zatavenú striekačku s obsahom kryštalického materiálu obsahujúceho metamfetamín s hmotnosťou 0,412 g, s priemernou koncentráciou 45,1% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcu 186 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré sú po aplikovaní schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je podľa ustanovení zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

lebo je dostatočne odôvodnený záver, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dolnom Kubíne, odboru kriminálnej polície, sp. zn. ORP-229/1-VYS-DK-2024 zo dňa 19.09.2025 bolo podľa ustanovenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené XXXXX obvinenie pre prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Predmetné uznesenie bolo obvinenému doručené dňa 15.10.2024.

Vzneseniu obvinenia predchádzalo začatie trestného stíhania vykonaním zaisťovacieho úkonu, a to obmedzením osobnej slobody podozrivej osoby podľa § 85 ods. 2 Tr. poriadku dňa 16.03.2024 o 13.40 hod. pri rodinnom dome č. súpisné 92 v obci XXXXX Osoba obmedzená na osobnej slobode bola riadne poučená v zmysle ustanovení Tr. poriadku.

Obvinený ešte v pozícii zadržaného podozrivého do zápisnice zo dňa 17.03.2024 k veci uviedol, že veci, ktoré mal pri sebe a ktoré odhodil zo strachu hneď ako zazrel policajnú hliadku, na zem za lavičku vo Vavrečke, patrili jemu, malo sa jednať o pervitín asi 7 dávok a marihuanu asi jeden gram, ktoré mal pre vlastnú spotrebu, odkiaľ ich mal, uviesť nechcel. Zo závislosti sa momentálne nelieči, liečba mu nepomáha, pomôcť si vie jedine sám. Ako podozrivý bol XXXXX o svojich právach riadne poučený.

Zo zápisnice z obhliadky miesta činu vykonanej dňa 16.03.2024 od 15.10 hod. na trávinatej ploche oproti rodinnému domu č. súpisné 92 v obci Vavrečka, kde došlo k odhodeniu vecí vyplýva, že za drevenou lavičkou umiestnenou na trávinatej ploche bola zaistená stopa č. 1 ako vecná stopa, a to 1 ks žiarovky s odstráneným závitom zabalenej v bielej servítky, vedľa nej zaistená stopa č. 2 ako vecná stopa, a to 1 ks uzatvárací priehľadný plastový sáčok o rozmeroch 7 x 4 cm s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky, vedľa nej zaistená stopa č. 3 ako vecná stopa, a to 1 ks zatavenej striekačky s modrým piestom s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky a taktiež stopa č. 4 ako vecná stopa – 1 ks uzatvárací priehľadný plastový sáčok

o rozmeroch 7 x 4 cm s obsahom neznámej sušiny. Ďalej bola zaistená ako stopa č. 5 – biologická stopa - ster zo zaisteného sáčku č. 2, ako stopa č. 6 – biologická stopa – ster zo zaistenej striekačky, ako stopa č. 7 – biologická stopa – ster zo zaisteného sáčku č. 4. Vedľa drevenej lavičky bola ako stopa č. 8 zaistená vecná stopa – 1 ks plastovej hadičky dĺžky 8 cm znečistenej od bielej kryštalickej látky a 1 ks kovovej trubičky dĺžky 8,5 cm s obsahom obhorenej neznámej sušiny. Všetky zaistené veci boli na mieste riadne fotograficky zadokumentované.

Zo záverov znaleckého posudku vyhotoveného Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ, odborom prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie kriminalistická toxikológia, Slovenská Ľupča č. ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2024/771 vyplýva, že obsahom plastového vrečka s tlakovým uzáverom s rozmermi 4 x 7,5 cm zaistenom ako stopa č. 2 bol hrubokryštalický materiál bielej farby obsahujúci metamfetamín s hmotnosťou 0,337 g, s priemernou koncentráciou 48,0% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 162 mg absolútneho metamfetamínu, ktorý je po aplikovaní schopný ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je podľa ustanovení zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, obsahom zatavenej striekačky zaistenej ako stopa č. 3 bol kryštalický materiál obsahujúci metamfetamín s hmotnosťou 0,412 g, s priemernou koncentráciou 45,1% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcu 186 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré sú po aplikovaní schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je podľa ustanovení zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, a obsahom plastového vrečka o rozmeroch 7 cm x 4 cm zaisteného ako stopa č. 4 bol sušený rastlinný materiál s hmotnosťou 0,655 g, identifikovaný ako úlomky súkvetia z rastliny rodu Cannabis s obsahom účinnej látky kanaboidného typu, vrátane Δ^9 -tetrahydrokanabinolu (Δ^9 -THC) s koncentráciou 16,5% hmotnostných, obsahujúci 124 mg čistého Δ^9 -THC, ktoré sú po aplikovaní schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny rodu Cannabis sú podľa ustanovení zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a Δ^9 -tetrahydrokanabinol (Δ^9 -THC) do II. skupiny psychotropných látok.

Zo záverov znaleckého posudku vyhotoveného Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ, odborom prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie kriminalistická biológia a kriminalistická genetická analýza, Slovenská Ľupča č. ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2024/771, vyplýva, že biologický materiál zaistený v stope č. 7 pochádza najmenej od dvoch osôb, z ktorých aspoň jedna je osoba mužského pohlavia, po vložení tohto profilu do národnej databázy boal zistená zhoda s DNA profilom porovnávacej vzorky s označením „XXXXX.“

XXXXX ako obvinený využil v prípravnom konaní svoje právo a k veci odmietol vypovedať.

Svedok XXXXX, člen policajnej hliadky, vykonávajúci hliadkovú činnosť v deň, keď došlo k obmedzeniu osobnej slobody XXXXX uviedol, že v čase okolo 13.30 spolu s kolegom vykonával hliadkovú činnosť v obci Vavrečka, kedy v centre dediny pri obecnom úrade spozorovali osobu mužského pohlavia so šlitovkou a kapucňou

na hlave idúcu oproti nim, ktorá keď spozorovala policajnú hliadku, zrýchlila krok, z toho dôvodu sa za osobou otočili, pričom keď ich uvedená osoba zbadala, ešte viac zrýchlila krok. Svedok ďalej uviedol, že po tom, čo vystúpili zo služobného vozidla, sa vybrali za touto osobou, ktorá ostala stáť pri lavičke vedľa cesty. Ako k nej pristúpili, osoba pustila na zem nejaké predmety, a na ich otázku, čo za predmety pustila na zem, uviedla, že sa jedná o zatavenú striekačku s obsahom pervitínu, krabičku od cigariet a sáčok so zelenou sušinou, pričom sa malo jednať o marihuanu, taktiež na mieste sa nachádzal aj igelitový sáčok s pozostatkami bielej kryštalickej látky a kovová trubička, ktorá mala slúžiť na aplikáciu pervitínu. K dôvodu, prečo zrýchlil krok po zhladnutí policajnej hliadky a odhodil veci na zem, osoba uviedla, že zo strachu. Po predložení dokladov bola osoba stotožnená ako XXXXX. Svedok ďalej uviedol, že osobu XXXXX poučili, že nakoľko sa jedná o veci súvisiace s trestnou činnosťou, budú tieto zaistené a podrobneé ďalšiemu exertíznemu skúmaniu, pričom všetkým poučeniam porozumel. Následne boli predmetné veci zaistené za účelom kriminalistického skúmania. K odhodným veciam sa svedok vyjadril, že do doby ich zaistenia sa s nimi nemanipulovalo. K dôvodu kontroly osoby obvineného sa svedok vyjadril, že na hlave mal kapucňu, bol zamaskovaný, preto ho chceli skontrolovať, či sa nejedná o nejakého zlodeja, alebo hľadanú osobu.

XXXXX ako druhý člen policajnej hliadky vykonávajúci hliadkovú činnosť v obci Vavrečka spolu s kolegom XXXXX v podstatne zhodne ako jeho kolega, uviedol, že dôvodom kontroly podozrivej osoby bola skutočnosť, že osoba pôsobila nervózne a bola zahalená, hneď ako zbadala prichádzať policajnú hliadku, zrýchlila krok smerom ku lavičke, pri ktorej potom, ako k nej pristúpili, pustila z ruky na zem neznáme predmety, ktoré popísal zhodne ako svedok XXXXX Táto osoba bola následne stotožnená ako XXXXX, a bolo voči nemu využité oprávnenie podľa § 22 zákona o policajnom zbore, pričom ešte predtým sa ho spolu s kolegom pýtali, či má pri sebe ešte ďalšie predmety pochádzajúce a súvisiace s trestnou činnosťou. Voči osobe neboli použité žiadne donucovacie prostriedky, nebola zranená a predtým bola riadne poučená. Po príchode kriminalistického technika bolo miesto zadokumentované a veci zaistené, pričom do príchodu technika sa s odhodnými vecami nemanipulovalo.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obvinený bol tri krát súdom trestaný (ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289/2 Tr. zákona v roku 2019, marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348/1f) Tr. zákona v roku 2022 a ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289/2 Tr. zákona v roku 2023), pričom pri prvých dvoch odsúdeniach sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený, v registri priestupkov bol evidovaný jeden priestupok proti majetku z roku 2023. Zo správy o povesti z obce XXXXX nevyplývajú na obvineného žiadne negatívne skutočnosti.

Po skončení vyšetrovania, predložil vyšetrovateľ PZ tunajšej prokuratúre dňa 03.12.2024 spolu s vyšetrovacím spisom návrh na podanie obžaloby, ktorému bolo vyhovené a dňa 31.12.2024 bola na obvineného podaná na príslušný súd obžaloba pre prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona, na skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Uznesením OS Námestovo, spis. zn. 20T/93/2024-103 zo dňa 23.04.2025 podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. poriadku, bola obžaloba prokurátora v predmetnej veci pre závažné procesné chyby brániace presunutiu trestného konania do fázy konania pred súdom, odmietnutá a vec vrátená prokurátorovi. Dôvodom, pre ktorý súd rozhodol o odmietnutí obžaloby, bola skutočnosť, že tak vznesenie obvinenia, ako aj podanie obžaloby je založené na dôkaze, ktorý bol získaný nezákonným spôsobom, resp. vychádza z nezákonne získaného dôkazu (zaistené návykové látky a následný znalecký posudok KEU) a vzhľadom na povahu trestného činu, je zrejmé, že iný usvedčujúci dôkaz než ten, ktorý bol v prípravnom konaní nezákonne zabezpečený, nie je spôsobilý preukázať vinu obvineného, preto súd nemal dostatočný podklad na to, aby mohol vec prejednať a rozhodnúť. Súd vyslovil názor, že na akýkoľvek úkon polície ako mocenského orgánu, ktorý smeruje k zásahom do základných práv a slobôd je nevyhnutné, aby mal takýto zásah zákonný podklad. Poukázal na ust. § 9 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore, v zmysle ktorého je policajt oprávnený vykonať služobný zákrok iba v prípade, ak je páchaný trestný čin, priestupok alebo ak existuje dôvodné podozrenie z ich páchania, ktoré musí byť dostatočne konkrétne, nestačí len prevenčný dôvod. Akýkoľvek úkon realizujúci policajtom mimo týchto zákonných podmienok, je nezákonný. Podľa názoru súdu, polícia nesmie svojvoľne zastavovať vozidlá, či peších, vykonávať akýkoľvek služobný zákrok, pokiaľ neexistuje dôvodné podozrenie zo spáchania priestupku alebo trestného činu. A pokiaľ je pri takomto nezákonnom úkone zaistená vec dôležitá pre trestné konanie, ide o nezákonný dôkaz, ktorý nie je možné v konaní použiť, ako to bolo v danom prípade. V tejto súvislosti súd ďalej poukázal na to, že obvinený sa nachádzal na verejnom priestranstve, za bieleho dňa, aj keď zrýchleným krokom kráčal popri ceste, nedopúšťal sa však žiadneho protiprávneho konania, a preto nemali policajti ani len zákonný dôvod požadovať od obvineného vysvetlenie v zmysle § 17 zákona o policajnom zbore, keďže v jeho správaní nebolo badať nič, čo by indikovalo protiprávnosť. Súd za nezákonné považoval nielen vykonanie služobného zákroku, ale za nezákonný označil aj následný postup zasahujúcich policajtov, ktorý vzhliadol v tom, že ak policajt vykonáva služobný zákrok v prípade dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu, je v zmysle § 8 ods. 2 zákona o Policajnom zbore povinný podozrivého najskôr poučiť o jeho právach, predovšetkým o práve neprispievať k vlastnému obvineniu, čo však v danom prípade absentovalo, pričom postup policajtov na mieste spôsobil, že obvinený bol fakticky donútený k tomu, aby drogy vyhodil, a následne sa aj k činu priznal, pretože nemal inú možnosť. Súd svoje úvahy uzavrel tak, že keďže zaistené návykové látky a výsledok ich exeptrízy sú nezákonným dôkazom, nemožno o ne oprieť obžalobu a preto bola odmietnutá.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal prokurátor v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej vyjadril nespokojnosť s aplikáciou ust. § 241 ods. 1 písm. f) Tr. poriadku, na margo ktorého uviedol, že vrátenie veci prokurátorovi je síce aj naďalej, aj po prijatí nového trestnoprávneho kódexu spojené s rozhodnutím o odmietnutí obžaloby podľa § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku, avšak len na obmedzenom podklade, spočívajúcom výlučne v závažných procesných chybách, ktoré sú síce v dotknutom ustanovení uvedené len demonštratívne, avšak tieto sa týkajú len formálnych náležitostí konania, nie súdneho prieskumu rozsahu a vecného obsahu dokazovania. Rovnako nemôže byť pri predbežnom preskúmaní obžaloby skúmaná kvalita jej dôkaznej argumentácie a z toho dôvodu obžaloba odmietnutá. Z dikcie vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že odmietnutie obžaloby a

vrátenie veci prokurátorovi na došetrenie nie je možné pre akékoľvek vady prípravného konania, ale len pre závažné vady týkajúce sa procesných pochybení orgánov prípravného konania a ktoré zvlášť majú vplyv na uplatnenie obhajobných práv obvineného. Dôvodom pre odmietnutie obžaloby teda už nie sú nedostatky v prípadných skutkových zisteniach, pretože ťažisko dokazovania v zmysle zásady kontradiktórnosti konania sa prenáša do fázy súdneho konania (hlavného pojednávania), kde všetky dôkazy vykonané v patričnej procesnej forme súd vyhodnotí a rozhodne o vine. Ak mal súd pochybnosť o zákonnosti získaného dôkazu, bolo na mieste obžalobu prijať a na hlavnom pojednávaní dať prokurátorovi možnosť na dôkladné uplatnenie zásady zodpovednosti prokurátora za dokázanie viny obžalovaného a vykonávanie nenavrhaných alebo nezabezpečených dôkazov stranami (aj prokurátorom, ktorý je po podaní obžaloby stranou súdneho konania). Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 02.04.2014, spisová značka 2 Tost 4/2014, v ktorom Najvyšší súd uviedol, že procesnou chybou majúcou za následok odmietnutie obžaloby podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. poriadku nie je porušenie povinnosti zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností a na to nadväzujúcich povinností orgánov činných v trestnom konaní ustanovených v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, a nie je ani sankcionované rozhodnutím o odmietnutí obžaloby a vrátení veci prokurátorovi. Sankciu v tomto prípade predstavuje neunesenie dôkazného bremena prokurátorom v súdnom konaní a to vo vzťahu ku všetkým skutkovým zisteniam, relevantným ako kvalifikačný moment z hľadiska uznania viny, čomu by zodpovedal výrok súdu podľa § 285 písm. a) alebo c) tr. poriadku, prípadne skutková a kvalifikačná úprava žalovaného činu. Uviedol, že úlohou súdu je posúdiť spôsobilosť obžaloby na jej prejednanie na hlavnom pojednávaní a nie správnosť, resp. nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní v rámci prípravného konania. Účelom preskúmania obžaloby nie je riešiť otázku viny obvineného rozborom a zhodnotením dôkazov ako na hlavnom pojednávaní. Poukázal na princíp kontradiktórnosti, ktorý sa uplatňuje predovšetkým v štádiu súdneho konania (právo na kontradiktórny trestný proces), ktorý zabezpečí tak pre obžalobu ako aj pre obhajobu možnosť zoznámiť sa s dôkazmi a argumentami predloženými druhou stranou a vyjadriť sa k nim. Kontradiktórnosť pri dokazovaní znamená predkladať vlastné dôkazy a návrhy na dokazovanie a jednak právo diskutovať a popierať dôkazy druhej strany. Úlohou súdu prvého stupňa, ako nestranného a nezávislého, je zabezpečiť kontradiktórny charakter, ktorý je jedným z prvkov spravodlivého procesu. Odmietnutím obžaloby zo strany súdu z dôvodov uvedených v rozhodnutí, založenom na nesprávnom vyhodnotení zákonnosti dôkazov, je odopretím práva prokurátora na kontradiktórny trestný proces. Ďalej prokurátor uviedol, že ak okresný súd požaduje, aby v čase a na mieste služobného zákroku, vykonávaného podľa zákona o policajnom zbore existovalo konkrétne podozrenie zo spáchania trestného činu, ide o zjavne nesprávny výklad ustanovení § 2 ods. 1 písm. b), k) uvedeného zákona bez prihliadnutia na písmeno l). Poukázal na znenie § 2 ods. 1 písm. b), k), l) podľa ktorého Policajný zbor plní tieto úlohy: *b) odhaľuje trestné činy a zisťuje ich páchatel'ov, k) odhaľuje priestupky a zisťuje ich páchatel'ov, l) vykonáva pátranie po osobách a pátranie po veciach*, a v tejto súvislosti uviedol, že existuje zásadný kvalitatívny rozdiel medzi odhaľovaním trestných činov, resp. priestupkov, a vykonávaním trestného, resp. priestupkového konania, predmetom ktorých už je konkrétny skutok, ktorého identita je nezameniteľne určená miestom, časom a spôsobom spáchania. Predmetom policajného odhaľovania je „možnože“ trestný čin alebo priestupok, ktorého možná identita existuje len hrubých rysoch, daných všeobecnými vedomosťami o vývoji,

a obvyklých, navonok viditeľných prejavoch latentnej kriminality, ktoré umožňujú usúdiť, že v určitých miestnych a časových podmienkach, resp. v rámci určitej komunity alebo subkultúry, je páchaná trestná činnosť, prípadne priestupok. Podotkol, že v čase vykonávania služobného zákroku ešte nemusí mať policajť ujasnené, či ide o možný trestný čin alebo priestupok, keďže hranice medzi niektorými trestnými činmi a ich priestupkovými pendantmi často nie sú okamžite posúditel'né. Ďalej poukázal na skutočnosť, že už samotná situácia, keď nejaká osoba reaguje na prítomnosť policajnej hliadky snahou rýchleho úniku z ich dosahu, predstavuje dostatočné podozrenie z možného doteraz neodhaleného, deliktuálneho konania tejto osoby, čo vyplýva z jednoduchšej historickej skúsenosti, že pred policajnou hliadkou unikajú takmer výlučne iba ľudia, ktorí sa boja odhalenia svojej protiprávnej činnosti. Za takýchto okolností by bola nečinnosť policajnej hliadky porušením ich základných povinností, z čoho by mohla verejnosť nadobudnúť oprávnené pochybnosti, akým spôsobom polícia chráni ich bezpečnosť a celkovo dodržiavanie zákonnosti.

Prokurátor ďalej dôvodil, že v danom prípade išlo aj o snahu vykonať služobný zákrok policajta vo forme oprávnenia požadovať preukázanie totožnosti podľa § 18 odsek 1 zákona o Policajnom zbore, ku ktorému aj reálne došlo. Podľa predmetného ustanovenia je policajť oprávnený vyzvať osobu, ak je to potrebné na plnenie úloh podľa tohto zákona, aby preukázala svoju totožnosť dokladom totožnosti, pričom úlohy, ktoré policajť na účely tohto zákona plní, sú ustanovené v § 2 zákona o Policajnom zbore. Samotný obvinený sa v priebehu prípravného konania vyjadril (konkrétne v sťažnosti voči uzneseniu vydanému podľa § 206 ods. Tr. poriadku), že „policajná hliadka na danom mieste vykonávala inú činnosť, možno sledovanie predaja drog, pričom vedela, alebo musela vedieť, že v rodinnom dome č. 92 sa nachádzajú drogy.“ Ak mal takúto vedomosť o prítomnosti drog v rodinnom dome č. 92 v obci XXXXX samotný obvinený, ktorý sa mal predmetného skutku dopustiť práve oproti tomuto rodinnému domu, potom policajná hliadka znalá miestnych drogových pomerov spozorujúca „osobu idúcu po chodníku, ktorá zrýchlila krok po ich zahliadnutí“, omnoho znalejšia miestnych pomerov, bola oprávnená za účelom odhaľovania trestných činov a zisťovania ich páchatel'ov, vyzvať obvineného na preukázanie jeho totožnosti. Nemožno preto postup policajtov považovať za nezákonný, nakoľko na vykonanie služobného zákroku v podobe vyžiadania dokladu totožnosti od obvineného bol v danom prípade, na danom mieste a čase (obvinený zrýchlil krok, nachádzal sa v mieste obce, ktoré je aj u neho, nielen u policajtov známe ako miesto drogovej činnosti) zákonný dôvod. Po zistení totožnosti boli policajti v služobnom zákroku oprávnení pokračovať len za existencie ďalších zákonných podmienok, t. j. dôvodnosti podozrenia z páchania trestnej činnosti, čo bolo splnené, nakoľko obvinený odhodil za lavičku pred policajnou hliadkou podozrivý materiál, neskôr identifikovaný ako rastlinný materiál z rodu Cannabis. Až týmto momentom došlo k obmedzeniu osobnej slobody obvineného podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku a následne aj k jeho správne mu poučeniu. V danom prípade malo podozrenie kvalifikovaný rozmer, nebolo to len všeobecné, nekonkrétne podozrenie, či prevenčný dôvod, ale bolo odôvodnené konkrétnymi okolnosťami.

Uznesením Krajského súdu v Žiline, spis. zn. 1To/64/2025-120 zo dňa 26.08.2025 bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť prokurátora ako nedôvodná zamietnutá, pričom krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi prvostupňového súdu a v zásade na ne odkázal. Opätovne vytkol, že tak vznesenie

obvinenia, ako aj podanie obžaloby je založené na dôkaze, ktorý bol získaný nezákonným spôsobom, resp. z nezákonne získaného dôkazu vychádza. A hoci obvinený bol poučený podľa § 85 ods. 2 Tr. poriadku, nebol však poučený o zákaze sebaobviňovania. Je toho názoru, že obvinený mal byť od prvého momentu drogového podozrenia poučený o jeho právach, hlavne o zákaze sebaobviňovania, a to, že napokon bolo výsledkom kontroly obvineného nájdenie drog v súčinnosti s obvineným, spĺňa charakteristiku plodov otráveného stromu, od ktorej krajský súd ani nevzhladol možnosť ustúpiť ani vzhľadom na verejný záujem. Ďalej krajský súd konštatuje, že policajti mali obvineného v čase, keď vykonávali služobný zákrok, v zmysle Tr. poriadku poučiť o možnosti zákazu sebaobviňovania ešte pred samotnou výzvou na vydanie veci podľa §89a Tr. poriadku, pričom zdôraznil, že okresný súd správne zistil, že obvinený XXXXX vydal policajtom veci bez predošlého riadneho poučenia o zákaze sebaobviňovania, teda postup policajtov bol od začiatku nezákonný, a teda ani vykonávanie ďalších úkonov zo strany orgánov činných v trestnom konaní nemalo zákonný podklad. Podľa názoru súde neexistoval žiadny legitímny dôvod predpokladaný relevantnými ustanoveniami zákona o Policajnom zbore pre vykonanie špecifikovaných služobných zákrokov spojených s invazívnym zásahom do základných práv obvineného. Uznesenie obsahovalo aj poučenie, v zmysle ktorého proti uzneseniu Krajského súdu sťažnosť nie je prípustná.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, *nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.*

Podľa § 2 ods. 2 Tr. poriadku, *do základných práv a slobôd osôb v prípadoch dovolených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie.*

Podľa § 119 ods. 3 prvá veta Tr. poriadku, *za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.*

Predmetom trestného stíhania je vždy konkrétny skutok páchatel'a významný z hľadiska trestného práva hmotného, teda taký skutok, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu alebo trestných činov v prípade ich jednočinného súbehu. Vzhľadom na základnú zásadu trestného konania, že nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon (§ 2 ods. 1 Trestného poriadku), konkrétny skutok, pre ktorý sa má viesť trestné stíhanie, musí byť v súlade s ustanovením § 199 ods. 3 a § 206 ods. 3 Trestného poriadku popísaný tak, aby zodpovedal príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu. Pokiaľ tomu tak nie je, trestnému stíhaniu chýba jeho predmet a teda niet skutku, o ktorom by bolo možné konať a rozhodovať 21 (XXXXX súdu Slovenskej republiky z 30.05.2005 sp. zn. 1 Tzo V 1/2005).

Poukazujúc na právne závery tak okresného, ako aj krajského súdu o nezákonnosti získaného dôkazu (zaistených vecí), ako primárneho dôkazu, ktorý zakladá u drogových trestných činov samotnú trestnosť skutku a jeho jednotu, ako aj na skutočnosť, že jednak trestný poriadok proti uzneseniu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť prokurátora voči uzneseniu o odmietnutí obžaloby, nepripúšťa mimoriadny opravný prostriedok a ako aj vzhľadom na povahu skutku a z toho vyplývajúcu

nemožnosť doplniť dokazovanie za účelom opätovného podania obžaloby v predmetnej veci, nie je v danej veci pre prokurátora priestor na iné rozhodnutie, než trestné stíhanie voči obvinenému XXXXX podľa ust. § 215 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zastaviť z dôvodu, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Podľa ustanovenia § 215 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je dostatočne odôvodnený záver, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

S poukazom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie zastaviť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Jana Fejová
prokurátorka